

dagsmands Forslag til det høje Ting, og jeg haaber, at det vil støtte ham ved Vedtagelse af samme.

Buff: Den første Sag, som jeg skal tillade mig at omtale, er en Sag, som vi maatte udsætte ved 2den Behandling paa Grund af, at vi intet Svar havde faaet fra den paagældende Minister. Det er omtalt i Bilagene under Nr. 6, og det angaar Forsendelsen af Blade. Det er jo alle Medlemmer bekendt, tænker jeg, at flere Steder i Landet, baade Højre, Venstre og Socialdemokratiet have etableret den Ordning, at de udsende Aftryksblade til forskellige Egne, og Sagen er for saa vidt fuldstændig upolitisk. (Afbrudelse af M. Madsen). Det vil sige, den er ikke partipolitisk, og jeg antager derfor, at det høje Tings samtlige Medlemmer ville være enige med mig i, at der her er et Forhold, hvor der virkelig burde tages et Hensyn, som for Tiden ikke er taget; tværtimod er der strammere og strammere Bestemmelser paa dette Omraade. Det blev mig nemlig meddeelt allerede i Begyndelsen af Samlingen, at Forholdet var det, at de, der sendte disse Aftryksblade ud, ikke kunde faa Lov til at sende dem med Ekspres- eller Itogene, undtagen naturligvis til forhøjet Takst, og det spiller en ikke lille Rolle for vedkommende Bladudgivere, fordi de skulle sende Blade hver Dag. Jeg skal indstyre den Bemærkning, at det har Betydning for hele Landet undtagen Vestjylland. I Vestjylland føle vi ingen Trang paa det Omraade, thi der have vi ingen Ekspres- eller Itog. Men i den øvrige Del af Landet have de jo Ekspres- eller Itog. Jeg tillod mig derfor at rejse det Spørgsmaal i Udvalget, og Udvalget affendte Spørgsmaalet til Ministeren til Besvarelse, naar vi havde Konference med Ministeren til 2den Behandling. Da den ærede Minister for offentlige Arbejder kom til Stede ved Konferencen, udtalte han, at han — i alt Fald hans Embedsmænd — ikke fuldt ud havde forstaaet Spørgsmaalet, og derfor var det ham ikke muligt at besvare det. Vi tilfod os derfor mellem anden og tredje Behandling at sende en ny Skrivelse; denne fik vi først Svar paa den 1ste Marts, men jeg antager, at hvis vi havde faaet Svar noget tidligere, vilde vi i Udvalget muligt ogsaa kunne have faaet et positivt Forslag til at foreligge her. Siden jeg fik den første Meddelelse om den Sag, har jeg under 19de Februar modtaget en Meddelelse igen, hvortil det meddeles mig, at Bestemmelserne ere blevne strammere nu end tidligere, idet Frimærkepakker, der tid-

ligere maatte gaa med Persontogene, nu kun maa gaa med Blandede Tog, og de kunne nu kun sende disse Bladpakker med Persontogene som Ekspresgods. Nu ophjæses det her i Skrivelsen under Nr. 6, at Forholdet er det, at naar Pakken ikke vejer over $\frac{1}{2}$ Pund, finder Befordringen naturligvis Sted som Pakkepost til samme Takst som anden Pakkeforsendelse, og saa siges der i Slutningen af Stykket — det er et længere Stykke, som jeg ikke tør vove at læse op i sin Helhed —: „Lige saa lidt lode Taksterne sig forandre, idet de ere fastsatte ved Postloven af 5te April 1888“. Men det forekommer mig, at her maa der endnu være en Misforstaaelse til Stede; thi der er slet ikke Tale om Postlov eller Postvæsen i den Forstand. Det, der er Meningen, er, at vedkommende Bladudgiver maatte have Lov til at sende Avispakker til almindelig Frimærkepakketakst med Itogene, saa jeg kan slet ikke forstaa, at det har noget med Postvæsenet eller Postloven i den Forstand at gøre. Det er jo ganske klart, at naar de ikke kunne sende det til almindelig Godstogtakst, saa vil det blive en meget dyr Historie, og det gentager sig jo 300 Gange om Aaret, og i alt Fald jeg for mit Vedkommende mener, at der ingen Fare kan være ved at indrømme den Begunstigelse. Det skulde jo kun gælde Pakker med Tryksager, og det skulde jo ikke kunne misbruges, saa at andre kunde sende Pakker til billig Takst med Itogene og Eksprestogene, men det skulde være saaledes, at Pakker med Tryksager kunde sendes til en billig Penges, og da Bladene ere saa gode Kunder for Banen, vil der være saa meget større Grund til at indrømme dem denne Begunstigelse. Jeg skal tillade mig at anbefale det til den højtærede Minister. Jeg tror, det er en Sag, der har meget stor Interesse i alle forskellige politiske Lejre, og jeg tror nok, at vort Bladvæsen her i Landet gaar i den Retning, at der bliver flere og flere store Blade med store Trykkerier, og at Udgifterne saa med de hurtige Forsendelsesmidler, vi have, forsende Bladene ud i meget vid Omkreds. Jeg ved, for at nævne et Eksempel, at Aarhus Stiftstidende har Afslæggerblade i Standerborg og Silkeborg, og jeg har i de sidste Dage set i Bladene, at den ogsaa vil have en Afslægger til Herning. Jeg kan saa godt forstaa det, thi med den hurtige Forsendelsesmaade, vi have nu, kan Aarhus Stiftstidende lige saa let og lettere nu sende sine Blade ud til Silkeborg og Herning, som den i gamle Dage kunde sende dem nogle faa Mil uden for Aarhus. Jeg nævner kun dette Tilfælde, men der kunde nævnes mange andre. Jeg skal, som sagt,